

Verslag van een bezoek aan Lac du Der in Frankrijk.

Donderdag 3 maart.

Rond 10 uur vertrekken we naar het zuiden. Bestemming Outines. Een klein dorpje vlak bij het Lac de Der in Frankrijk. Ongeveer 100 km ten zuid oosten van Reims.

Het Lac du Der-Chantecoq, of gewoon Lac du Der, is een kunstmatig aangelegd meer in Frankrijk in de regio Champagne-Ardenne. Het meer is in 1974 aangelegd om met het water dat via de Marne stroomt het niveau van de Seine te reguleren.

In de jaren na de aanleg is dit meer ontwikkeld tot een prima plek voor de kraanvogels. Die houden hier een tussen stop op hun trek zowel van zuid naar noord, als in de herfst van noord naar zuid.

In een periode van 3 weken komen er ongeveer 60.000 voorbij;. Met als hoogte punt de eerste week van maart en eerste week van november.

Wij komen na 530 km rustig rijden aan in ons verblijf. Genaamd "Au Milieu de Nulle Part" dat betekend 'in the middle of nowhere'. Ja wat is het in het Nederlands. In het midden van nergens. Dat klopt ook wel, want de burenen wonen wel 2 km verder.

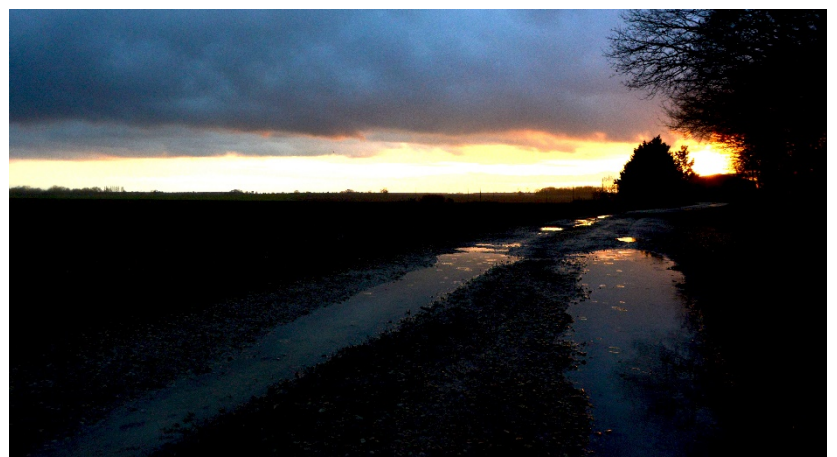
Een leuk huis met een 5 tal kamers een zitruimte een eetruimte en een keuken waar we ons zelf kunnen koken. Kortom een prima plek. Van hier uit is het 2,5 km op de fiets naar de kijkhut aan het meer. Het is een pad dat nu met alle regen wel wat vochtig is. Luilakken moeten in de auto 9 km omrijden.

's Avonds dus bij zonsondergang, als de vogels naar hun nachtplek komen, zijn we naar de hut gefietst. Helaas doordat het water in het meer extreem hoog staat komen de kraanvogels niet dichtbij. Ze vertoeven op de eindjes ver uit de oever. We kunnen ze door de telescoop net zien. Wel zien we diverse eenden en andere watervogels. Normaal foerageren ze op de slikken langs de oever van het meer.

Vrijdag 4 maart.

Bij tijds uit de veren en bij zonsopkomst staan we aan de oever van het meer. We zien een streep rood aan de horizon, die na 5 minuten door de grijze wolken wordt weggedrukt. Kort daarna begint het te regenen om de hele dag niet meer droog te worden. Om er toch wat van te maken gaan we later die ochtend met de auto er

op uit. We rijden door de landerijen rustig rond het meer we stoppen hier en daar en genieten toch nog van het druilerige landschap.

Zaterdag 5 maart.

Het is gelukkig weer droog. Na ons ontbijt stappen we op de fiets en rijden over een zompig bospad naar St Rémy en Bouzemont. Een dorp op ongeveer 10 km van ons verblijf. Hier is de kraanvogel boerderij. Hier is een grote uitkijkpost gebouwd en wordt er in het veld graan gestrooid om de vogels van

het veld te lokken. Dit om vraatschade aan de gewassen te beperken. Hier lopen meer dan 1000 vogels op zicht afstand en komen er steeds groepjes aanvliegen. In de kijkhut is het heel rustig. Behalve wij 2 was er een Luxemburger. Tegen de voeder plaats aan staan 3 kleine schuilhutjes. Die kun je huren voor een dag. Echter je moet er voor zonsopgang in zitten en je mag er pas na zonsondergang uit. Ik voel me er niet toe geroepen om daar 13 uur te zitten bij 4 graden boven nul.

De Luxemburger was er gisteren, in de regen en de kou, voor te porren. Hij heeft daar mooie foto's kunnen schieten, dat wel.

We fietsen richting het meer, onderweg eten we in een klein winkel/eethuisje en rijden dan langs de westkant van het meer terug

Zondag 6 maart.

Het weer is weer iets opgeknapt. De vooruitzichten zijn droog. Dus kunnen we een lekker tocht gaan maken. We rijden het hele meer rond ongeveer 55km. over veelal zeer rustige fietspaden. Meest met een uitzicht over het meer. We zijn nog maar een paar km vertrokken als we in het veld bij de kool een stuk op 6 grote beesten zien. Eerst dachten we bever naar die hebben een andere bouw, Ook otter kunnen het niet zijn, die zijn veel slanker. Uiteindelijk komen we op beverratten. Een km verder zit er nog

een in het gras. Hij ziet in die twee op de fiets geen gevaar en loopt op zijn dooie akkertje naar de beek, waar hij in duikt en zich toch nog een keer laat zien. Ook lopen er in het veld flinke groepen reeën. Aan de oostkant van het meer vliegen grote groepen kraanvogels over ons heen. Of deze nu net aankomen, of dat ze alweer vertrekken kunnen we niet achter komen. Mooi is het zeker wel. Je hoort ze veraf al komen met hun Grue grue geluid. Het is trouwens ook hun Franse naam. (Grue cendrée). Halverwege

gaan we naar de watermolen (of wat er van over is) in het dorp Sainte-Liviere. Het is nog steeds droog maar wel koud. We drinken een kop koffie en gaan weer door. ' Middags zien en horen we geroepen kraanvogels naar het noorden vliegen, prachtig.

Maandag 7 maart.

Vandaag heel vroeg op we willen met zonsopkomst bij de boerderij in de kijkhut staan. We hopen dan dat er grote groepen komen aanvliegen. Nou dat lukt. Prachtig. Soms komen ze hoofg uit de lucht naar beneden zweven, landingsgestel gaat dan uit en ze zakken rustig tot op de grond. Andere groepen komen heel laag over het veld aan. We hebben er heerlijk van kunnen genieten ook nu was de hut verder leeg. Vlak bij ons verblijf treffen we een groep van 100 vogels aan die op de geploegde akkers lopen.

Daarna rijden we naar het zuiden we willen wat boodschappen doen en we moeten tanken. Tevens rijden we naar de watermolen bij Brienne-le-Château hier zitten volgens onze informatie ijsvogels en waterspreeuwen. Maar ook hier staat het water heel erg hoog. Dus keren we maar om en rijden door de velden terug. We gaan bij ons verblijf vogels kijken.

Op de voerplaats komen ze bij tientallen. Ondanks de sneeuw die nu valt. Groenlingen, mezen merels, roodborst, winterkoning, gr. Bonte specht, groene specht, putter, boomklever, huismus, tortelduif enz. dus zat te zien. In dit gebied komt ook de grijskopspecht voor.

Wij hebben hem niet gezien. Wel liep er een hermelijn door de tuin prachtig wit met een zwarte punt aan zijn staart.

Dinsdag 8 maart

Het zit er op. Vandaag gaan we weer terug naar huis. Uiteraard gaan we nog even de kijkhut in bij de boerderij. Er is maar een bezoeker een volledig in camouflage pak gestoken Belg. Er zijn wel kraanvogels maar veel minder dan gisteren. Nu horen we een paar auto's aankomen. Even later is het een drukte van belang. De inhoud, twee minibusjes vol (bejaarde) volgelaars, komen de trappen op stommelen. We besluiten maar om door te rijden naar huis. We rijden via Reims en Namen langs Brussel naar huis. Onderweg hebben we nog een stuk in de Ardennen met 10 cm sneeuw. Ik heb gelukkig nog winterbanden onder de auto. Rond 15.00 uur zijn we weer thuis.

Wil en Abe Maaijen

Fotografie Abe Maaijen